

We moeten namen durven noemen

Dat zegt Gunther Steegmans, hoofd van de dienst. Hij reikt de hand aan alle hulpverleningsinstanties in Antwerpen. "Want nu werken we jammer genoeg naast elkaar."

De hulpverleningssector is wat velen een 'softe' sector noemen. Om cliënten te beschermen baseren hulpverleners zich standaard op hun deontologische code en op het beroepsgeheim.

"Zo krijg je soms schrijnende situaties", zegt Antwerps burgemeester Patrick Janssens. "Er zijn gezinnen waarin misschien tien hulpverleningsinstanties over de vloer komen, en ze weten het niet van elkaar. De politie weet het ook niet, en er gebeurt dus ook niets."

Daarom pleit de dienst jongerencriminaliteit voor een gedeeld beroepsgeheim. "Een databank van jongeren die in aanraking komen met politie, parket en de hulpverlening, zal er wellicht nooit komen. Maar in Antwerpen moet er toch soepeler kunnen worden omgegaan met het beroepsgeheim. Dat zou echt iets doen aan de bekende frustratie bij de politie, namelijk dat wij wel minderjarigen oppakken, maar niet weten wat er nadien met hen gebeurt."

Geen Brusselse toestanden

De dienst Jongerencriminaliteit focust in Antwerpen op de zware straatcriminaliteit: steaming, bedreigingen, handtasdiefstallen, zinloos geweld, diefstallen met geweld, overvallen. Hoe werkt het nu? Ze pakken een jongere op die voor het jeugdparquet moet verschijnen. In sommige gevallen wordt die geplaatst in een jeugdinstelling. Maar daar is weinig plaats, dus vaker gebeurt het dat hij, als alternatief, onder huisarrest wordt geplaatst. Maar in de meeste gevallen wordt hij doorverwezen naar de hulpverlening.

"Van de instellingen krijgen we wel nog feedback en de huisarresten -25 per dag - controleren we zelf. Maar bij de hulpverlening stopt het voor ons. Pakken we iemand op die we al vaker hebben gezien, dan koppelen wij wel terug naar de hulpverlening. Maar we krijgen er nog te weinig voor terug. We weten niet hoe hun traject verloopt. En dat is jammer, want zo leer je je 'klanten' kennen." Liefst

30 procent van de opgepakte jongeren zijn overigens recidivisten.

"Ik droom ervan om ooit samen met politie en hulpverleners huisarresten te controleren", zegt Steegmans. "Dan treed je hard op, een belangrijk signaal, maar geef je zo'n jongere ook een handvat: hulpverlening. Idealiter komt er ook altijd dienstverlening aan de maatschappij bij. Dat gebeurt nu nog te weinig."

Ook burgemeester Janssens pleit mee voor een nauwere samenwerking tussen politie en hulpverlening. "Namen durven noemen werkt veel effectiever."

De dienst Jongerencriminaliteit is trots op wat ze in tien jaar gepresteerd heeft. "Dankzij onze expertise, kennis van de doelgroep en krachtdadige aanpak, in samenwerking met de andere politiediensten, glijden we niet af naar toestanden zoals in Brussel of Charleroi."

Sylvia Mariën

- "Uit onze statistieken blijkt dat 80 procent van de jongeren die we oppakken, van allochtone origine zijn", zegt commissaris Gunther Steegmans. "Daarmee stigmatiseren we niet, dat zijn naakte cijfers."
- Van die 80 procent, is 60 procent van Noord-Afrikaanse afkomst. 20 à 25 procent komt uit het voormalige Oostblok. En onlangs is er een toename van Tsjetsjenen en Mongolen.
- De jeugdcriminelen zijn tussen 13 en 18 jaar. Maar een trend is dat de jongste groep almaar groter wordt.

syma

© Concentra